

udvalgets betænkning, nr. 1333, publiceredes i marts i år.

På den baggrund har regeringen netop afgivet en redegørelse om udviklingen i landdistrikterne, som skal diskuteres her i Folketinget den 20. maj, og af redegørelsen kan man se, at regeringen er indstillet på at følge udvalgets anbefalinger, hvad angår udnyttelse af overflødiggjorte landbrugsbygninger til erhverv. Det gælder dels udvalgets forslag om, at det skal undersøges, hvilke barrierer der er for, at sådanne bygninger kan tages i brug til erhvervsformål, dels udvalgets forslag om, at der udarbejdes informationsmateriale om de eksisterende muligheder for uden zonetilladelse at anvende disse bygninger til erhvervsformål.

Der er jo allerede i dag gode muligheder for at indrette sit erhverv i de overflødiggjorte landbrugsbygninger.

For at anvende den daværende miljøministers, Per Stig Møllers, egne ord ved vedtagelsen af planloven:

»I øvrigt er jeg glad for, at man nu ude i landdistrikterne kan opføre tilbygninger i »ikke væsentligt omfang«, som der står, og det betyder naturligvis, at man ikke kan fordoble det bebyggede areal.«

Naturligvis, for skulle man åbne for yderligere erhvervsudvikling i det åbne land ved også generelt at tillade større tilbygninger og udvidelser som nu foreslået, vil det umiddelbart stille større krav til det offentlige i form af kloakering og vand- og vejforsyning, og det vil skærpe miljøkonflikterne og give anledning til nabo-gener.

Med henvisning til de igangværende initiativer finder regeringen altså ikke grundlag for at støtte beslutningsforslag nr. B 131.

Hvad angår B 132, stiller det forslag om, at overflødiggjorte landbrugsbygninger ikke kun skal kunne indrettes til erhverv, men også til helårsboliger uden landzonetilladelse.

I parentes kan nævnes, at en interviewundersøgelse foretaget af Roskilde Amt peger på, at der ikke generelt blandt ejere af overflødig landbrugsbygninger er noget ønske om at udnytte de ledige bygninger til ikkejordbrugsmæssige formål. Og at tillade yderligere spredt beboelse i det åbne land ville afgjort være i strid med de formål, som planloven generelt sigter mod at varetage, idet det dels ville påvirke den lokale samfundsøkonomi, dels ville forringe ejendommenes jordbrugsmæssige udnyttelse, bl.a. ved at få indflydelse på grundlaget for

ejendommenes vurdering som landbrug eller parcelhuse.

Og der er allerede i dag muligheder for bosættelse på landet, idet strukturudviklingen i landbruget medfører, at flere og flere stuehuse ikke mere anvendes til landbrugsmæssig drift og derfor kan overgå til almindelige boliger.

Samtidig tages der initiativ til at støtte boligbyggeri i de små landsbysamfund. Bl.a. foreslår Landdistriktudvalget initiativer til at støtte nye former for boligbyggeri som f.eks. hobbylandbrug i tilknytning til landsbyerne.

På denne baggrund finder regeringen ikke anledning til at støtte beslutningsforslag nr. B 132.

Og til sidst: I den bredt sammensatte arbejdsgruppe om landbruget i planlægningen, det såkaldte Bodil Ekner-udvalg, som sidste år fremlagde sin undersøgelse, var en enig konklusion bl.a.: »Mulighederne for opførelse af medhjælperboliger og eventuelt aftægtsboliger vurderes at fungere tilfredsstillende«. Det var altså konklusionen fra landbruget og amterne, de mange eksperter, der arbejdede med det, de mennesker, der har problemerne inde på livet. Det var konklusionen.

Så ved jeg godt, at hr. Schmidt om et øjeblik har mødt alle mulige anonyme kilder ude i det åbne land, som han så frit vil anvende her i debatten. Men Bodil Ekner-udvalget kommer altså til en anden konklusion. Jeg ved godt, at det gør intet indtryk, men nu siger jeg det.

Allerede i dag er der nemlig mulighed for at indrette yderligere boliger på en landbrugsejendom. Opførelse af en erhvervs-mæssigt nødvendig bolig som f.eks. en medhjælperbolig kræver slet ikke tilladelse. Ansøgninger om at indrette yderligere boliger i tomme boliger på en landbrugsejendom imødekommes som regel.

Når der i øvrigt kræves en landzonetilladelse til etablering af mere end én bolig på en landbrugsejendom, er det bl.a., fordi det kan forringe ejendommens erhvervs-mæssige udnyttelse gennem en forhøjet ejendoms-vurdering og vanskeliggøre, at ejendommen senere kan sælges til en landmand til jordbrugsmæssig drift.

På den baggrund finder regeringen heller ikke grundlag for at støtte beslutningsforslag nr. B 133.

Peter Christensen (S):

Som de tre beslutningsforslag fremstår, må jeg konstatere, at forslagsstillerne er på vild flugt fra den politik, som de samme partier stod for